

Arrest

nr. 290 429 van 16 juni 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. WALDMANN
Rue Jondry 2A
4020 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 19 januari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 14 december 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 maart 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 april 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat J. WALDMANN, en van attaché Y. HOLSTERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 7 juni 2021, diende op 8 juni 2021 een verzoek tot internationale bescherming in.

Verzoekers vingerafdrukken werden op 25 september 2014 afgenomen in Italië, op 7 mei 2015 in Oostenrijk en op 4 november 2015 in Duitsland.

Op 29 oktober 2021 kreeg verzoeker een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het Belgische grondgebied te verlaten, daar Duitsland verantwoordelijk werd geacht voor de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming.

1.2. Op 14 december 2022 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker

bij aangetekende brief van 14 december 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 08/06/2021
Overdracht CGVS: 18/03/2022*

Uw persoonlijk onderhoud in het kader van uw verzoek om internationale bescherming vond plaats op 27 oktober 2022 van 13.30 uur tot 17.58 uur op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) waar u werd bijgestaan door een tolk die het Amhaars machtig is. Uw advocaat, meester Waldmann, vervanger meester Parmentier, was gedurende het gehele persoonlijke onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U bent geboren op [... 1977] in Ambo, Ethiopië en verklaart van Oromo origine te zijn en over de Ethiopische nationaliteit te beschikken.

U werd geboren in Ambo, maar door het werk van uw vader, verhuisde naar Karsa toen u drie of vier jaar was. Ook daar bleef u twee jaar alvorens te verhuizen naar Asella waar u tien jaar verbleef. U keerde dan terug naar Karsa en verbleef daar nog zes jaar voordat u verhuisde naar Qula.

In 1991 (Ethiopische kalender (EK) > Gregoriaanse kalender (GK): 1998/1999) sloot u zich aan bij het leger waar u een zes maanden durende opleiding volgde in Hurso. Na deze opleiding werd u, in datzelfde jaar nog, getransfereerd naar Welega, waar u werkte als de manager van het logistieke departement. U deed dit werk tot 1993 (EK> GK: 2000/2001) toen u ontslag nam. U ging immers niet akkoord met de bevelen die u werden gegeven vanuit de regerende partij EPRDF. U werd daarom opgesloten gedurende 15 dagen in Finsja.

Nadat u vrijkwam, ging u terug naar Adama om uw 11de en 12de graad af te werken aan de middelbare school. Daarna volgde u studies als medische laboratorium technicus. De opleiding duurde twee jaar en u studeerde af op de 10de dag van de zevende maand (Megabit) van 1996 (EK > GK: 10.06.2004). Op de universiteit leerde u uw ex-partner kennen, K.E.E. en het is rond deze tijd dat u problemen begon te krijgen aan uw sinussen. Nadat u afstudeerde, spendeerde u drie maanden in Sherdi in het kader van uw dienstplicht. Hierna verhuisde u naar Sedika en begon u in 1997 (EK> GK: 2004/2005) als medische laborant te werken in het Sedika health Center.

In diezelfde periode sloot u zich aan bij de Oromo National Congress (ONC) partij. Als lid van de partij nam u soms deel aan de vergaderingen, sprak u de jongeren aan en gaf de berichten van uw overste door aan hen. Na zes maanden werd u gedwongen te stoppen met uw job in Sedika omdat u geen loon meer kreeg door uw politiek activisme. U verhuisde daarom naar Abomsa waar u twee à drie maanden werkte in een privé kliniek als medisch laborant. Wanneer u verhuisde naar Abomsa, nam u echter materiaal mee van uw vorige tewerkstelling. U wilde deze materialen terugbrengen, maar werd, omwille van uw politiek activisme, gearresteerd in Sedika. U zat twee maanden vast in hechtenis in Arusi. In Abomsa beviel uw ex-partner ook van jullie dochter, H., op 29ste dag van de zesde maand 1998 (EK > GK kalender: 8.03.2006)

Na uw vrijlating ging u terug naar Adama waar u een maand verbleef, maar verhuisde, in 1998 (EK > GK: 2005/2006), naar Alaba Kulito waar u werkte als medisch laborant in het Besheno health center. Daar verbleef u drie jaar tot 2001 (EK > GK: 2008/2009). Daarna verhuisde u naar Jimma.

Eind 2001 (EK> GK: 2008/2009) vond er een samenkomst plaats in een ziekenhuis van Lima Gernet. Het ging eerst over de medische onderwerpen, maar de focus verschoof naar politieke onderwerpen. U ging niet akkoord met wat er gezegd werd en er ontstond een discussie waardoor de samenkomst opgeschort werd.

Tijdens de eerste maand van 2002 (EK > GK: 09.2009) ging u uw ex-partner bezoeken in Sire, toen u voor een derde keer opgepakt werd. U zat in totaal negen dagen vast. U werd eerst in verdenking gesteld uw vrouw te hebben aangerand en diende 400 Birr waarborg te betalen indien u niet vier maanden in hechtenis wou vastzitten.

Daarna werd er nog een nieuw dossier tegen u gemaakt waarin men u verdacht te hebben geprobeerd uw medegevangenen vrij te laten. Hiervoor diende u 2000 Birr te betalen of twee jaar in hechtenis zitten.

De zaak werd in 2002 (EK) voorgedragen bij de rechtbank van Arsi Sire en u betaalde de som van 2400 Birr. Na dit voorval, gingen u en uw ex-partner uit elkaar. Nadat u uit de gevangenis kwam, in het begin van 2002 (EK > GK: +/-09.2009), richtte u een privé kliniek op in Arsi met een vriend, A.. Vier maanden later besloot u te vertrekken uit Ethiopië omdat u alles beu was.

In 1995 (EK> GK: 2002/2003) begon u problemen te krijgen aan uw sinussen. U ging daarvoor geregeld naar de dokter die u telkens een antibiotica kuur voorschreef. Naarmate de tijd vorderde, begon het vocht steeds meer onaangenaam te ruiken waardoor u ontweken werd door uw medemensen en kreeg u de naam 'Budha' toebedeeld.

U ging daarom met de bus naar Soedan en vestigde zich in Khartoem. Daar woonde u enkele jaren en opende u een wasserij. U leerde daar ook uw vrouw kennen. U trouwde met haar in 2012 (GK) en kregen samen een zoon. U voelde zich echter niet veilig in Soedan en kreeg niet de medische zorgen die u wenste en vertrok richting Libië om daar de oversteek te maken naar Europa.

Uw vingerafdrukken werden op 25 september 2014 (GK) genomen bij uw aankomst in Italië. U bleef daar echter maar 20 dagen en reisde door naar Duitsland. Toen u, in mei 2015 (GK), een vriend wou bezoeken in Salzburg, werd u echter opgepakt door de politie die uw vingerafdrukken afnam. U diende echter geen asielaanvraag in. Op 04 november 2015 (GK) diende u officieel een verzoek om internationale bescherming in bij de Duitse asielinstanties. U kreeg echter een weigeringsbeslissing in 2017 (GK). U ging in beroep, maar ontving de uiteindelijke beslissing niet. Het is in datzelfde jaar dat u ook gediagnostiseerd werd met schizofrenie. U vertrok in juni 2021 uit Duitsland en reisde naar België. Op 7 juni 2021 (GK) kwam u toe op Belgisch grondgebied en een dag later, op 8 juni 2021 (GK), diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de bevoegde asielinstanties.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten voor: een medisch attest m.b.t. een bloedonderzoek, een medisch attest afgeven in Duitsland m.b.t. uw psychische problemen en chronische sinusitis, uw Duitse verblijfskaart, twee medisch attesten verkregen in België van uw psychiater, een medisch attest m.b.t. tandpijn en uw diploma.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Uit de medische documenten die u heeft voorgelegd, blijkt dat u in Duitsland en België behandeld werd voor schizofrenie. U neemt hiervoor dagelijks medicatie. U verklaart dat door deze behandeling het nu met u veel beter gaat en u de medicatie neemt. Om hier op een passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-Generaal, en werden er meerdere pauzes ingelast en werd er tijdens het persoonlijk onderhoud verschillende keren gepolst hoe uw gemoedtoestand was. U bleek tijdens het persoonlijk onderhoud in staat om op een coherente en duidelijke manier antwoord te geven op de u gestelde vragen. Bijgevolg kan er worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten omdat er een gebrek was aan vrije meningsuiting is en u alles beu was (NPO, p.23, 29). Bij terugkeer vreest u sociaal geïsoleerd te worden omwille van uw medische problemen (Notities persoonlijk onderhoud, dd. 27.10.2022 (hierna NPO), p.22, 26)

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven dient er te worden vastgesteld dat er u noch de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan worden gegeven. Uit onderstaande vaststelling blijkt dat de door u aangehaalde vrees niet heeft weten te overtuigen.

Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat het door aangehaalde probleem – waardoor u niet zou kunnen terugkeren naar Ethiopië – geen verband houdt met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep) zoals vastgelegd in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.

Zo stelt u dat u niet kan terugkeren naar Ethiopië omwille van medische redenen. Ten eerste stelt u dat u sinds uw achttiende last heeft van chronische sinusitis. Naar verloop van tijd zorgde dit voor onwelriekend

vocht dat uit uw neus kwam. U deed hiervoor verschillende antibioticakuren in Ethiopië. U verklaart dat u door de geur geïsoleerd werd door de lokale gemeenschap en zij u 'Budha' noemden (NPO, p. 27). Hierbij dient er allereerst te worden opgemerkt dat medische redenen op zichzelf niet vallen onder de criteria van de Vluchtelingenconventie. Tijdens uw persoonlijk onderhoud haalt u meerdere malen aan dat de toegang tot de medische zorg in Ethiopië u niet werd ontzegd. Zo verklaart u verschillende keren dat u naar de dokter ging en u hiervoor telkens medicatie voorgeschreven kreeg (NPO, p.19, 25). Ten tweede verklaart u ook omwille van uw schizofrenie niet terug te kunnen keren naar uw land van herkomst. U verklaart dat u in uw land van herkomst geen behandeling zou krijgen (NPO, p.22). Nochtans, wanneer u even later gevraagd wordt of u de toegang tot de medisch zorg zou geweigerd worden, geeft u aan dat u daarover geen uitspraak kan doen omdat u in Ethiopië nog niet te maken kreeg met uw psychologische problemen (NPO, p.27). Uit de informatie die aan het dossier werd toegevoegd, blijkt dat er in Ethiopië wel degelijk mogelijkheden zijn tot begeleiding en medicatie voor psychiatrische aandoeningen. U dient zich bovendien voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Vervolgens kan er verwacht worden van een verzoeker om internationale bescherming dat hij of zij coherente, consistente en waarachtige verklaringen aflegt bij de verschillende asielinstanties omtrent zijn identiteit, zijn familie, zijn reisweg, documenten en reden tot zijn vertrek. U diende een asielaanvraag in, in Duitsland op 4 november 2015. Opvallend is echter dat u in het kader van uw asioldossier in Duitsland op geen enkel moment notie maakt van deze medische problematiek of de discriminatie waaronder u hierdoor geleden zou hebben en u dit bijgevolg niet vermeldde als een van de redenen waarom u uw land van herkomst verlaten zou hebben (zie asioldossier toegevoegd aan administratief dossier). Nochtans verklaart u op uw persoonlijk onderhoud voor de Belgische asielinstanties dat u al sinds 1995 (>GK: 2002/2003) last had van slechtruikend vocht. Geconfronteerd met deze discrepantie, verklaart u dat u wel degelijk uw medische problemen heeft uitgelegd (NPO, p.27). Uit het Duits asioldossier blijkt dit echter niet het geval te zijn. Dat u dit probleem niet vermeldde in Duitsland en enkel een gevangenisstraf vreesde bij een eventuele terugkeer naar Ethiopië, is dan ook op zijn minst gezegd merkwaardig en doet twijfels rijzen over de ernst van uw chronische sinusitis en de gevolgen die u hiervan ervaren zou hebben in uw land van herkomst.

Bovendien slaagt u er tijdens het persoonlijk onderhoud niet in om aan te tonen dat u in die mate slachtoffer zou zijn geworden van een voldoende ernstige vorm van discriminatie door uw beweerde chronische sinusitis. U geeft aan dat u 'Budha' werd genoemd. U verklaart verwaarloosd te zijn en geïsoleerd te hebben geleefd van de samenleving, dat mensen u ontweken en niemand naast u wilde staan (NPO, p.22, 26). Dit blijkt echter niet uit uw eerdere verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud. Hieruit blijkt immers dat u studeerde aan de universiteit van Gondar toen u reeds last had van uw medische aandoening en u daar tevens uw toenmalige vriendin leerde kennen (NPO, p.6, 16). U ondervond ook geen problemen om in uw eigen levensonderhoud te voorzien. U werkte immers als medisch laborant bij verschillende klinieken. De problemen die u ondervond waardoor u vaak van werk diende te veranderen, hadden bovendien geen betrekking tot uw gezondheid, maar met uw politiek activisme. Ook richtte u in 2002 (>GK: 2009) een privé-ziekenhuis op. Bovendien, in 1998 (GK: 2006), kregen u en uw toenmalige vriendin een dochter (NPO, p.16). Nochtans blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-Generaal beschikt dat het niet evident is voor personen in het algemeen, en zeker Amhara, zoals uw echtgenote, een relatie aan te gaan met iemand die wordt beschouwd als 'Budha' (zie administratief dossier). Verder was u sinds 1997 (GK> 2004/2005), toen u reeds last had van uw medische aandoening, lid van de politieke partij ONC. Uw takenpakket voor de partij bestond erin jongeren aan te spreken en vergaderingen bij te wonen (NPO, p.10). Dat een partij iemand aan zou stellen om de jeugd te gaan mobiliseren terwijl deze persoon net ontweken wordt door de lokale gemeenschap, doet dan ook de wenkbrouwen fronsen. Het is met andere woorden duidelijk dat u zowel in uw zakelijk leven als in uw privé leven geen of erg weinig restricties ondervond van uw beweerde chronische sinusitis waardoor u belemmerd zou worden uw dagelijkse activiteiten uit te voeren.

Zelfs indien er geloof zou worden gehecht aan de naar u voorgeschoven feiten, dient er te worden opgemerkt dat deze problematiek niet langer actueel is. Het Commissariaat-Generaal stelt immers vast dat uw chronische sinusitis operatief behandeld werd in Duitsland. U verklaart dat het probleem voor 80% genezen is. Die overige 20% dient, volgens u, dagelijks behandeld te worden met maagpepermuntjes en medicatie (NPO, p.3, 22). Het innemen van die pepermuntjes doet u preventief omdat "als je naast me zit, zal je het misschien ruiken" (NPO, p.26).

Er kan dan ook niet worden ingezien waarom het niet mogelijk zou zijn om deze behandeling verder te zetten in Ethiopië. Aangezien u reeds aantoonde tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u zelfredzaam was

en op verschillende plaatsen gewoond heeft, ziet het Commissariaat-Generaal niet in waarom u desgevallende niet op een andere locatie zou kunnen wonen. Uw antwoord is echter weinig overtuigend wanneer er gevraagd wordt of het geen mogelijkheid is om bij een eventuele terugkeer naar uw thuisland, zich te vestigen in Addis Abeba zoals uw broer. U heeft daar immers voor uw vertrek nog nooit gewoond waardoor de lokale gemeenschap u daar niet zou kennen als een 'Budha'. Doordat u uw chronische sinusitis grotendeels behandeld is, lijkt de kans klein dat zij u daar, in uw nieuwe gemeenschap, zouden bestempelen als een 'Budha'. U antwoordt hierop dat waar u ook woonde in Ethiopië u veroordeeld werd en als u toevallig iemand van vroeger zou tegenkomen in Addis, het gerucht zich zou verspreiden dat u een 'Budha' was (NPO, p.27). Deze verklaring is echter een hypothese dat louter en alleen gebaseerd is op vermoedens zonder concrete aanwijzingen. Bovendien werden uw beweerde ervaringen ten gevolge van uw medische problemen hierboven reeds ernstig gerelativeerd.

Tot slot geeft u aan dat u in Ethiopië verschillende keren in hechtenis zat omwille van politieke redenen. Verder was er geen vrijheid van meningsuiting en mocht er niet vrij gestemd worden (NPO, p.23). U geeft echter zelf aan dat de huidige regering veranderd is na uw vertrek en dat u daarom denkt geen problemen te zullen bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst ten gevolge van uw politiek activisme in het verleden. Bovendien zijn uw verklaringen over beweerde arrestaties niet geheel consistent. Zo vermeldde u bij de Duitse asielinstanties bepaalde arrestaties helemaal niet. Waar u in Duitsland verklaart enkel tweemaal gearresteerd te zijn geweest, meent u tijdens uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS dat u vier keer gearresteerd bent. Bovendien legt u ook andere verklaringen af betreffende de omstandigheden van de overeenkomstige arrestaties (zie Duits asielrelaas toegevoegd aan administratief dossier). Niet alleen tussen de verschillende asielinstanties zijn er verschillen tussen uw verklaringen op te merken, ook binnen uw verklaringen voor het Commissariaat-Generaal zijn er tegenstrijdigheden vast te stellen. Zo verklaart u dat u in de rechtbank was in de negende maand van 2002. Even later echter, verklaart u dat u in de vierde maand van 2002 uw land verliet waardoor het onmogelijk is om op de negende maand nog voor de Ethiopische rechtbank verschenen te zijn en het door u geschetste tijdsverloop niet lijkt te kloppen (NPO, p.16 en 29). Deze tegenstrijdigheden tussen en binnen uw verklaringen tasten bijgevolg de geloofwaardigheid van deze feiten aan en doen de vraag rijzen of zij zich effectief hebben voortgedaan.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u enkele medische attesten voor. Bij zowel het attest betreffende de tandpijn als het bloedonderzoek, geeft u aan dat deze niet relevant zijn voor uw verhaal. De andere medische attesten daarentegen bevatten de diagnose en behandeling voor uw psychische problemen en sinusitis. Het Commissariaat-Generaal twijfelt echter niet aan de geloofwaardigheid van deze gezondheidsproblemen op zich. Bijgevolg hebben deze voorgelegde documenten geen invloed op de hierboven vastgestelde bevindingen.

Uit bovenstaande vaststellingen kan daarom geconcludeerd worden dat de door u geschoven vrees niet heeft weten te overtuigen. Ten eerste zijn de door u aangehaalde problemen vreemd aan de Conventie waardoor u niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus noch voor subsidiaire beschermingsstatus. Bovendien zijn uw verklaringen dat u zagezegd aanzien zou worden als een 'Budha' weinig overtuigend en ongeloofwaardig. Ook uw chronische sinusitis werd grotendeels behandeld waardoor niet ingezien kan worden waarom u op basis daarvan onderworpen zou worden aan discriminatie bij een eventuele terugkeer. Tot slot zijn de politieke problemen die u ervaren zou hebben niet langer actueel zoals u zelf aanhaalt tijdens het persoonlijk onderhoud.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Ethiopië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Oromia te worden beoordeeld. Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in de regio Oromia complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict-gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het

aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus "ETHIOPIE. De veiligheidssituatie in Oromia" van 15 februari 2022, (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_ethiopie._de_veiligheidssituatie_in_omoria_20220215.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>)) blijkt dat de Oromo-bevolking met meer dan 35 miljoen de grootste etnische groep is in Ethiopië en voornamelijk in de regio Oromia woont. De hervormingen die premier Abiy Ahmed – de eerste Oromo-leider van het land – doorvoert na april 2018 faciliteren de terugkeer van het OLF (Oromo Liberation Front). Sinds hun terugkeer naar Ethiopië genieten de leden van het OLF een sterke steun in Oromia. De 1.300 strijders worden evenwel niet geïntegreerd in het leger maar mengen zich onder de Oromo-bevolking en beginnen aanvallen tegen lokale functionarissen, leger en politie alsook de burgerbevolking, voornamelijk van Amhara-etnie. Eind 2018 zenden de autoriteiten eenheden van de ENDF (Ethiopian National Defence Forces) naar de vier zones van Wollega, een jaar later installeren ze in Wollega en Guji militaire commandoposten. De commandoposten voeren een de facto noodtoestand in met een avondklok, een verbod op bijeenkomsten en (arbitraire) detenties zonder eerlijk proces. Ondertussen neemt de druk op (vermeende) aanhangers van het OLA (Oromo Liberation Army) en het OLF toe. In de loop van 2019 ontstaat verdeeldheid tussen premier Abiy Ahmed en veel van zijn Oromo bondgenoten, zowel binnen als buiten de regerende partij. Abiy staat ook binnen de Oromo-bevolking onder druk. De spanningen lopen aan het einde van 2019 verder op tussen de autoriteiten en de Oromo-nationalisten, die beweren dat de premier hun strijd voor meer autonomie en democratie ondermijnt, ook al waren het vooral demonstranten in Oromia die hem aan de macht brachten. Ze vermoeden dat Abiy plannen heeft om de etnisch-federalistische grondwet van Ethiopië te hervormen en daarmee de autonomie van de regio in gevaar te brengen. Deze teleurstelling vergroot met de creatie van de PP (Prosperity Party) in december 2019. De OLF en OFC (Oromo Federalist Congress) boycotten de verkiezingen van juni 2021 vanwege de detentie van politieke leiders en leden van beide partijen, het sluiten van partijkantoren en andere onregelmatigheden. De beladen politieke situatie in Oromia is een belangrijke factor die bijdraagt aan het toenemende geweld in de regio. In de nasleep van de verkiezingen die de PP een overweldigende overwinning opleverde in Oromia neemt de opstand van het OLA in de regio verder toe. Terwijl het geweld tussen de Ethiopische autoriteiten en het OLA escaleert, spelen ook historisch gewortelde spanningen steeds meer op tussen de twee grootste gemeenschappen van Ethiopië, de Oromo en de Amhara.

Verscheidene bronnen geven aan dat er in de regio Oromia een aantal actieve hotspots van conflict zijn, meer bepaald in West-Oromia (de zones Horo Guduru, West-Wollega, Oost-Wollega, Kellam-Wolega, Horo Guduru Wollega en West-Shewa), in Zuid-Oromia (de zones Oost-Guji, West-Guji en Borana) en in het oosten in de zone West-Hararge. Ook op de grens met de naburige regio's Benishangul-Gumuz en Amhara vinden regelmatig aanvallen plaats die levens eisen. Sinds eind 2020 is het OLA actief in zowat alle zones van Oromia.

Voor de periode van 1 januari tot 31 december 2021 registreert ACLED 286 incidenten en 1.924 dodelijke slachtoffers in Oromia. Daarvan beschouwt ACLED 153 incidenten als battles (1.233 dodelijke slachtoffers), 4 als explosions/remote violence (6 dodelijke slachtoffers) en 129 als violence against civilians (685 dodelijke slachtoffers). Het aantal dodelijke slachtoffers dat ACLED registreert omvat zowel burgerdoden als veiligheidspersoneel en militieleden. De dynamiek van het politieke geweld bestaat uit twee hoofdtypen van geweld, namelijk gewapende treffens tussen regeringstroepen enerzijds en het OLA en hun splintergroeperingen anderzijds, én geweld tegen burgers, gepleegd door het OLA (slachtpartijen en moorden) en door veiligheidstroepen van de regionale en federale staat, waaronder de Oromia Special Forces (moorden, standrechtelijke executies, arbitraire detentie, plunderen en het platbranden van eigendommen). Daarnaast is er ook sprake van botsingen tussen etnische Oromo- en Amhara-milities en gemeenschappen.

IOM registreert in juni-juli 2021 4,17 miljoen ontheemden in Ethiopië. De organisatie noteert 497.267 IDP's in Oromia. Conflict is de belangrijkste reden van ontheemding in de regio. Het grootste aantal terugkerende IDP's in Ethiopië bevindt zich echter eveneens in de regio Oromia met een geschat totaal van 672.315 terugkerende IDP's (121.561 huishoudens).

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in de regio Oromia complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare

informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Oromia actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Oromia in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar de regio Oromia een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. Uit uw verklaringen blijkt echter niet dat u een vrees hiervoor zou hebben. U verwijst enkel en alleen naar uw gezondheidsproblemen wanneer er gevraagd wordt naar uw vrees bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert een manifeste appreciatiefout aan en een schending van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 1, A, van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de Vreemdelingenwet;
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;
- Het redelijkheidsbeginsel;
- De zorgvuldigheidsplicht;
- De samenwerkingsplicht.

Verzoeker licht vooreerst de geschonden bepalingen op theoretische wijze toe.

Over de toekenning van de vluchtelingenstatus stelt verzoeker vooreerst dat zijn medische problematiek niet in twijfel wordt getrokken.

De bestreden beslissing stelt echter verkeerdelijk dat uit een medische problematiek de toekenning van de vluchtelingenstatus of van de subsidiaire bescherming niet kan volgen. Verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad.

Wat de sinusproblematiek betreft heeft verzoeker uiteengezet dat hij in zijn land van herkomst de nodige medische zorg niet kon verkrijgen en daarom werd uitgesloten door de bevolking.

De bestreden beslissing wijst op de pepermuntjes die verzoeker inneemt om de geur zo goed mogelijk te maskeren, hoewel verzoeker evenzeer medicatie inneemt.

Daar waar de bestreden beslissing van verzoeker verwacht dat hij consistente en volledige verklaringen zou afleggen is deze eis moeilijk verenigbaar met de vaststelling dat verzoeker lijdt aan schizofrenie. Dit verklaart ook zijn afwijkende verklaringen in Duitsland.

Betreffende de psychische problematiek – schizofrenie – leest men dat de zorgverlening niet voorhanden is. Voor schizofrenie, in het bijzonder, zijn de behandelingsopties gelimiteerd, niet haalbaar en moeilijk beschikbaar. Mensen met schizofrenie zijn het slachtoffer van stigma en discriminatie (Charlotte HANLON, e.a., “*Mental health stigma and discrimination in Ethiopia: evidence synthesis to inform stigma reduction interventions*”, International Journal of Mental Health Systems, <https://ijmhs.biomedcentral.com/articles/10.1186/s13033-022-00540-z> , 23 juni 2022).

Hierover werd geen uitgebreid onderzoek gedaan door de commissaris-generaal.

Verzoeker benadrukt verder dat men hem als schizofreen moeilijk kan verwijten van niet-samenhangende of tegenstrijdige verklaringen af te leggen over zijn politiek activisme. De uiteenlopende verklaringen van

verzoeker wijzen op zijn verhoogde kwetsbaarheid ten gevolge van zijn ziekte evenals dat er geen rekening werd gehouden met procedurele noden door zijn psychische situatie.

Verzoeker licht verder het risico toe dat hij loopt vanwege zijn Oromo-etniciteit (Fred Harter, “*As violence subsides in Tigray, Ethiopia’s Oromia conflict flares*”, The New Humanitarian, <https://www.thenewhumanitarian.org/newsfeature/2023/01/12/Ethiopia-Oromia-conflict-OLA>, 12 januari 2023).

Over de subsidiaire bescherming licht verzoeker toe dat hij hiervoor in aanmerking komt daar er een langdurige burgeroorlog woedt in Ethiopië.

Verzoeker meent dat de bestreden beslissing zich in deze baseert op verouderde informatie.

Verzoeker verwijst naar een drie artikels uit de periode december 2022 - januari 2023 (borkena.com; independent.co.uk; lemonde.fr) waaruit blijkt dat de situatie in Ethiopië, en specifiek Oromia, prangend is.

Tot slot meent verzoeker dat, als Oromo, die daarbovenop eerder politieke activiteiten had, hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van geweld over het Ethiopisch grondgebied.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3. Verzoeker uit in zijn verzoekschrift kritiek op de beoordeling in de bestreden beslissing inzake het bestaan van bijzondere procedurele noden in zijn hoofd en wijst erop dat het door hem neergelegde attest blijkt geeft van het bestaan van paranoïde schizofrenie in zijn hoofd. De Raad stelt vast dat het psychiatrisch attest van 29 juni 2022, hetgeen werd neergelegd tijdens het persoonlijk onderhoud vermeldt dat verzoeker inderdaad lijdt aan paranoïde schizofrenie. Dit attest vermeldt dat verzoeker stemmen zou horen (Documenten neergelegd door de asielzoeker, stuk 6, nr. 6). Het attest merkt echter ook op dat verzoeker geen tekenen toont van verwarring, stemmingswisselingen, depressieve gedachten, hallucinaties of andere paranoïde waanbeelden. Verzoeker stelde in dit verband ook dat hij zich veel beter voelde sinds hij hiervoor medicatie nam (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 3). Uit dit attest kan, mede gelet op verzoekers verklaringen, dan ook niet blijken dat verzoeker omwille van zijn mentale toestand niet in staat zou zijn om op een zelfstandige en functionele wijze deel te nemen aan de procedure tot het bekomen van internationale bescherming, noch dat hij niet in staat zou zijn geweest om in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming coherente en gedetailleerde verklaringen af te leggen met betrekking tot de relevante elementen van dit verzoek. De Raad merkt verder op dat er wel degelijk rekening werd gehouden met verzoekers toestand. Bij aanvang en tijdens het verdere verloop van het persoonlijk onderhoud werd verzoeker bevraagd over zijn gezondheidstoestand. Er werden meerdere pauzes ingelast en werd er tijdens het persoonlijk onderhoud verschillende keren gepolst hoe verzoekers gemoedstoestand was. Uit de bestreden beslissing blijkt ook expliciet dat er rekening werd gehouden met verzoekers gezondheidstoestand. Verzoeker duidt in zijn verzoekschrift bovendien niet *in concreto* aan welke steunmaatregelen dienden te worden genomen in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming met betrekking tot zijn mentale toestand, noch op welke manier het ontbreken van bepaalde steunmaatregelen een negatieve invloed zou hebben gehad op de behandeling en beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming. Verzoekers betoog dat er geen rekening werd gehouden met zijn bijzondere procedurele noden is dan ook niet dienstig.

2.4. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen gegronde vrees voor vervolging kan worden vastgesteld in hoofd van verzoeker daar zijn medische problematiek niet ressorteert onder een *nexus* van het Vluchtelingenverdrag, noch met de voorwaarden van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (i), uit zijn verklaringen geenszins blijkt dat hij het slachtoffer was van vervolging vanwege diezelfde medische problematiek of zal worden (ii), diezelfde medische problematiek reeds grotendeel is verholpen (iii), en verzoeker ook geenszins aannemelijk maakte dat hij een risico loopt op vervolging vanwege zijn politieke overtuigingen (iv).

Verzoeker kan geen afbreuk doen aan deze terechte vaststellingen door te verwijzen naar zijn profiel en de gevolgtrekking van de bestreden beslissing te bekritisieren.

Aangaande verzoekers medische problematiek merkt de bestreden beslissing terecht het volgende op:

“Zo stelt u dat u niet kan terugkeren naar Ethiopië omwille van medische redenen. Ten eerste stelt u dat u sinds uw achttiende last heeft van chronische sinusitis. Naar verloop van tijd zorgde dit voor onwelriekend vocht dat uit uw neus kwam. U deed hiervoor verschillende antibioticakuren in Ethiopië. U verklaart dat u door de geur geïsoleerd werd door de lokale gemeenschap en zij u ‘Budha’ noemden (NPO, p. 27). Hierbij dient er allereerst te worden opgemerkt dat medische redenen op zichzelf niet vallen onder de criteria van de Vluchtelingenconventie. Tijdens uw persoonlijk onderhoud haalt u meerdere malen aan dat de toegang tot de medische zorg in Ethiopië u niet werd ontzegd. Zo verklaart u verschillende keren dat u naar de dokter ging en u hiervoor telkens medicatie voorgeschreven kreeg (NPO, p.19, 25). Ten tweede verklaart u ook omwille van uw schizofrenie niet terug te kunnen keren naar uw land van herkomst. U verklaart dat u in uw land van herkomst geen behandeling zou krijgen (NPO, p.22). Nochtans, wanneer u even later gevraagd wordt of u de toegang tot de medisch zorg zou geweigerd worden, geeft u aan dat u daarover geen uitspraak kan doen omdat u in Ethiopië nog niet te maken kreeg met uw psychologische problemen (NPO, p.27). Uit de informatie die aan het dossier werd toegevoegd, blijkt dat er in Ethiopië wel degelijk mogelijkheden zijn tot begeleiding en medicatie voor psychiatrische aandoeningen. U dient zich bovendien voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Vervolgens kan er verwacht worden van een verzoeker om internationale bescherming dat hij of zij coherente, consistente en waarachtige verklaringen aflegt bij de verschillende asielinstanties omtrent zijn identiteit, zijn familie, zijn reisweg, documenten en reden tot zijn vertrek. U diende een asielaanvraag in, in Duitsland op 4 november 2015. Opvallend is echter dat u in het kader van uw asieldossier in Duitsland op geen enkel moment notie maakt van deze medische problematiek of de discriminatie waaronder u hierdoor geleden zou hebben en u dit bijgevolg niet vermeldde als een van de redenen waarom u uw land van herkomst verlaten zou hebben (zie asieldossier toegevoegd aan administratief dossier). Nochtans verklaart u op uw persoonlijk onderhoud voor de Belgische asielinstanties dat u al sinds 1995 (>GK: 2002/2003) last had van slechtruikend vocht. Geconfronteerd met deze discrepantie, verklaart u dat u wel degelijk uw medische problemen heeft uitgelegd (NPO, p.27). Uit het Duits asieldossier blijkt dit echter niet het geval te zijn. Dat u dit probleem niet vermeldde in Duitsland en enkel een gevangenisstraf vreesde bij een eventuele terugkeer naar Ethiopië, is dan ook op zijn minst gezegd merkwaardig en doet twijfels rijzen over de ernst van uw chronische sinusitis en de gevolgen die u hiervan ervaren zou hebben in uw land van herkomst.

Bovendien slaagt u er tijdens het persoonlijk onderhoud niet in om aan te tonen dat u in die mate slachtoffer zou zijn geworden van een voldoende ernstige vorm van discriminatie door uw beweerde chronische sinusitis. U geeft aan dat u ‘Budha’ werd genoemd. U verklaart verwaarloosd te zijn en geïsoleerd te hebben geleefd van de samenleving, dat mensen u ontweken en niemand naast u wilde staan (NPO, p.22, 26). Dit blijkt echter niet uit uw eerdere verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud. Hieruit blijkt immers dat u studeerde aan de universiteit van Gondar toen u reeds last had van uw medische aandoening en u daar tevens uw toenmalige vriendin leerde kennen (NPO, p.6, 16). U ondervond ook geen problemen om in uw eigen levensonderhoud te voorzien. U werkte immers als medisch laborant bij verschillende klinieken. De problemen die u ondervond waardoor u vaak van werk diende te veranderen, hadden bovendien geen betrekking tot uw gezondheid, maar met uw politiek activisme. Ook richtte u in 2002 (>GK: 2009) een privé-ziekenhuis op. Bovendien, in 1998 (GK: 2006), kregen u en uw toenmalige vriendin een dochter (NPO, p.16). Nochtans blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-Generaal beschikt dat het niet evident is voor personen in het algemeen, en zeker Amhara, zoals uw echtgenote, een relatie aan te gaan met iemand die wordt beschouwd als ‘Budha’ (zie administratief dossier). Verder was u sinds 1997 (GK> 2004/2005), toen u reeds last had van uw medische aandoening, lid van de politieke partij ONC. Uw takenpakket voor de partij bestond erin jongeren aan te spreken en vergaderingen bij te wonen (NPO, p.10). Dat een partij iemand aan zou stellen om de jeugd te gaan mobiliseren terwijl deze persoon net ontweken wordt door de lokale gemeenschap, doet dan ook de wenkbrouwen fronsen. Het is met andere woorden duidelijk dat u zowel in uw zakelijk leven als in uw privé leven geen of erg weinig restricties ondervond van uw beweerde chronische sinusitis waardoor u belemmerd zou worden uw dagelijkse activiteiten uit te voeren.

Zelfs indien er geloof zou worden gehecht aan de naar u voorgeschoven feiten, dient er te worden opgemerkt dat deze problematiek niet langer actueel is. Het Commissariaat-Generaal stelt immers vast dat uw chronische sinusitis operatief behandeld werd in Duitsland. U verklaart dat het probleem voor 80% genezen is. Die overige 20% dient, volgens u, dagelijks behandeld te worden met maagpepermuntjes en medicatie (NPO, p.3, 22). Het innemen van die pepermuntjes doet u preventief omdat "als je naast me zit, zal je het misschien ruiken" (NPO, p.26). Er kan dan ook niet worden ingezien waarom het niet mogelijk zou zijn om deze behandeling verder te zetten in Ethiopië. Aangezien u reeds aantoonde tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u zelfredzaam was en op verschillende plaatsen gewoond heeft, ziet het Commissariaat-Generaal niet in waarom u desgevallende niet op een andere locatie zou kunnen wonen. Uw antwoord is echter weinig overtuigend wanneer er gevraagd wordt of het geen mogelijkheid is om bij een eventuele terugkeer naar uw thuisland, zich te vestigen in Addis Abeba zoals uw broer. U heeft daar immers voor uw vertrek nog nooit gewoond waardoor de lokale gemeenschap u daar niet zou kennen als een 'Budha'. Doordat u uw chronische sinusitis grotendeels behandeld is, lijkt de kans klein dat zij u daar, in uw nieuwe gemeenschap, zouden bestempelen als een 'Budha'. U antwoordt hierop dat waar u ook woonde in Ethiopië u veroordeeld werd en als u toevallig iemand van vroeger zou tegenkomen in Addis, het gerucht zich zou verspreiden dat u een 'Budha' was (NPO, p.27). Deze verklaring is echter een hypothese dat louter en alleen gebaseerd is op vermoedens zonder concrete aanwijzingen. Bovendien werden uw beweerde ervaringen ten gevolge van uw medische problemen hierboven reeds ernstig gerelativeerd."

Waar verzoeker doet uitschijnen dat de bestreden beslissing poneert dat een medische problematiek onder geen beding kan leiden tot internationale bescherming, merkt de Raad op dat dit geenszins volgt uit de motieven van de bestreden beslissing. Wel wordt er terecht gesteld dat medische problemen *an sich* geen *nexus* hebben met de gronden van vervolging vooropgesteld in het Vluchtelingenverdrag en de voorwaarden van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet niet vervuld zijn.

Voorts volhardt verzoeker in de stelling dat hij ernstige discriminatie onderging vanwege zijn sinusproblematiek, maar hij doet hiermee geen afbreuk aan de motieven van de bestreden beslissing. De Raad treedt de bestreden beslissing bij dat uit zijn verklaringen geenszins kan blijken dat verzoeker op zulke wijze werd gediscrimineerd dat dit neerkwam op vervolging. Verzoekers werkzaamheden, studies, politieke activiteiten en relaties doen niet besluiten dat hij op een ernstige wijze werd gediscrimineerd in Ethiopië, doch doen eerder besluiten dat hij ten volste kon deelnemen aan de Ethiopische samenleving. Bovendien merkt de bestreden beslissing op pertinente wijze op dat verzoeker zelf verklaarde dat zijn sinusproblematiek operatief werd behandeld en thans voor 80% verholpen is, behoudens het gebruik van maagpepermuntjes en medicatie om eventuele geuren te maskeren. Gelet op het feit dat verzoeker zelf verklaarde dat zijn sinusproblematiek grotendeels is opgelost, en er bovendien geen ernstige discriminatie of uitsluiting blijkt uit diens verklaringen, oordeelt de Raad dat er op basis van deze elementen genoegzaam kan worden besloten dat verzoeker geen risico op vervolging loopt vanwege voormelde problematiek.

De bestreden beslissing merkt in dit verband nog op dat verzoeker deze medische problematiek niet vermeldde tijdens zijn persoonlijk onderhoud in Duitsland. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift echter dat er van een schizofreen persoon niet kan worden verwacht dat hij steevast consistente verklaringen aflegt. De Raad stelt vast dat verzoeker op heden in behandeling is voor schizofrenie, en uit het neergelegde attest blijkt dat zijn psychische gesteldheid goed is. Doch, voor zover blijkt uit verzoekers verklaringen, was hij niet in behandeling voor schizofrenie ten tijde van het persoonlijk onderhoud in Duitsland, daar deze aandoening niet werd vastgesteld. De Raad kan op basis van de informatie voorhanden, en ziet niet in hoe dit op enerlei wijze retroactief kan worden vastgesteld, met zekerheid stellen wat de invloed van deze aandoening was op verzoekers verklaringen ten tijde van het persoonlijk onderhoud in Duitsland. Evenwel merkt de Raad op dat verzoekers verklaringen in Duitsland aangaande zijn verblijf in Ethiopië en vertrek tot op een hoogte gelijklopen met zijn verklaringen in België, behoudens de vermelding van de medische problematiek. Deze grote mate van gelijkenissen tussen verzoekers verklaringen doet alvast afbreuk aan het betoog dat verzoeker op zulke mate werd beïnvloed door zijn schizofrenie dat hij geen betekenisvolle verklaringen zou kunnen afleggen. Dat verzoeker deze medische problematiek centraal plaatst in zijn asielrelaas in België, maar hier geen enkele melding in Duitsland van maakte, doet dan ook terecht twifelen aan zijn verklaringen. In ieder geval benadrukt de Raad dat, daargelaten deze vastgestelde tegenstrijdigheden, er uit verzoekers verklaringen genoegzaam kan worden besloten dat er geenszins een gegronde vrees voor vervolging blijkt, zoals reeds hierboven werd uiteengezet. Aangaande verzoekers politiek activisme merkt de bestreden beslissing terecht op dat verzoeker geen vrees hieromtrent aannemelijk maakt:

“Tot slot geeft u aan dat u in Ethiopië verschillende keren in hechtenis zat omwille van politieke redenen. Verder was er geen vrijheid van meningsuiting en mocht er niet vrij gestemd worden (NPO, p.23). U geeft echter zelf aan dat de huidige regering veranderd is na uw vertrek en dat u daarom denkt geen problemen te zullen bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst ten gevolge van uw politiek activisme in het verleden. Bovendien zijn uw verklaringen over beweerde arrestaties niet geheel consistent. Zo vermeldde u bij de Duitse asielinstanties bepaalde arrestaties helemaal niet. Waar u in Duitsland verklaart enkel tweemaal gearresteerd te zijn geweest, meent u tijdens uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS dat u vier keer gearresteerd bent. Bovendien legt u ook andere verklaringen af betreffende de omstandigheden van de overeenkomstige arrestaties (zie Duits asielrelaas toegevoegd aan administratief dossier). Niet alleen tussen de verschillende asielinstanties zijn er verschillen tussen uw verklaringen op te merken, ook binnen uw verklaringen voor het Commissariaat-Generaal zijn er tegenstrijdigheden vast te stellen. Zo verklaart u dat u in de rechtbank was in de negende maand van 2002. Even later echter, verklaart u dat u in de vierde maand van 2002 uw land verliet waardoor het onmogelijk is om op de negende maand nog voor de Ethiopische rechtbank verschenen te zijn en het door u geschetste tijdsverloop niet lijkt te kloppen (NPO, p.16 en 29). Deze tegenstrijdigheden tussen en binnen uw verklaringen tasten bijgevolg de geloofwaardigheid van deze feiten aan en doen de vraag rijzen of zij zich effectief hebben voortgedaan.”

Verzoeker betwist in zijn verzoekschrift geenszins het gegeven dat hij zelf verklaarde geen problemen te vrezen vanwege zijn politiek activisme bij een terugkeer naar Ethiopië. Gezien de motieven van de bestreden beslissing in deze niet dienstig worden weerlegd, blijven deze onverminderd gehandhaafd.

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift nog landeninformatie aan waaruit zou blijken dat hij als Oromo een risico op vervolging loopt in Ethiopië. Uit de door verzoeker neergelegde landeninformatie blijkt echter geen wijdverspreide vervolging van de Oromo doorheen Ethiopië. De Raad merkt hierbij op dat het aanhalen van algemene landeninformatie, zonder deze te betrekken op zijn eigen persoon, geenszins een risico *in concreto* aantoonde in hoofde van verzoeker.

Aangaande de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen de verklaringen die verzoeker aflegde in Duitsland en België, herhaalt de Raad de vaststelling dat er geen zekerheid kan worden bekomen over welke invloed de schizofrenie, in de mate dat deze zich al had gemanifesteerd, had op de verklaringen van verzoeker in Duitsland. In tegenstelling tot de omissie van de medische problematiek, betreft het hier tegenstrijdigheden omtrent het aantal arrestaties en de omstandigheden waarin deze arrestaties zich afspeelden. Dat verzoeker op het moment van het persoonlijk onderhoud in Duitsland al dan niet negatieve effecten ervaarde van schizofrenie kan, zoals eerder al werd benadrukt, niet retroactief worden vastgesteld. Aangezien verzoeker verklaarde geen vrees te hebben omwille van zijn politieke activiteiten, oordeelt de Raad dat de voormelde tegenstrijdigheden niet van doorslaggevende aard zijn en is dit onderdeel van het motief van de bestreden beslissing bijkomstig en niet determinerend. Bijgevolg doet dit geen afbreuk aan de overige vaststellingen in de bestreden beslissing, waaruit genoegzaam blijkt dat er geen vrees in hoofde van verzoeker kan worden vastgesteld.

Dat verzoeker zichzelf tegensprak tijdens de verklaringen van het persoonlijk onderhoud in België kan evenwel niet worden verschoond door zijn schizofrenie. Zoals bij het luik van de bijzondere procedurele noden reeds werd vastgesteld, blijkt uit het attest neergelegd door verzoeker en uit diens eigen verklaringen dat hij ten volste kon deelnemen aan het persoonlijke onderhoud. Van enige verwarring of geheugenproblemen werd geen enkel gewag gemaakt. Aldus oordeelt de bestreden beslissing terecht dat verzoekers tegenstrijdige verklaringen tijdens het persoonlijke onderhoud afbreuk doen aan zijn geloofwaardigheid.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet wordt evenmin vastgesteld. Verzoeker maakt immers op generlei wijze aannemelijk dat zijn verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

De bestreden beslissing oordeelde op dit punt op goede gronden als volgt:

“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus “ETHIOPIE. De veiligheidssituatie in Oromia” van 15 februari 2022, (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_ethiopie_de_veiligheidssituatie_in_omomia_20220215.pdf of <https://www.cgvs.be/nl/>)) blijkt dat de Oromo-bevolking met meer dan 35 miljoen de grootste etnische groep is in Ethiopië en voornamelijk in de regio Oromia woont. De hervormingen die premier Abiy Ahmed – de eerste Oromo-leider van het land - doorvoert na april 2018 faciliteren de terugkeer van het OLF (Oromo Liberation Front). Sinds hun terugkeer naar Ethiopië genieten de leden van het OLF een sterke steun in Oromia. De 1.300 strijders worden evenwel niet geïntegreerd in het leger maar mengen zich onder de Oromo-bevolking en beginnen aanvallen tegen lokale functionarissen, leger en politie alsook de burgerbevolking, voornamelijk van Amhara-etnie. Eind 2018 zenden de autoriteiten eenheden van de ENDF (Ethiopian National Defence Forces) naar de vier zones van Wollega, een jaar later installeren ze in Wollega en Guji militaire commandoposten. De commandoposten voeren een de facto noodtoestand in met een avondklok, een verbod op bijeenkomsten en (arbitraire) detenties zonder eerlijk proces. Ondertussen neemt de druk op (vermeende) aanhangers van het OLA (Oromo Liberation Army) en het OLF toe. In de loop van 2019 ontstaat verdeeldheid tussen premier Abiy Ahmed en veel van zijn Oromo bondgenoten, zowel binnen als buiten de regerende partij. Abiy staat ook binnen de Oromo-bevolking onder druk. De spanningen lopen aan het einde van 2019 verder op tussen de autoriteiten en de Oromo-nationalisten, die beweren dat de premier hun strijd voor meer autonomie en democratie ondermijnt, ook al waren het vooral demonstranten in Oromia die hem aan de macht brachten. Ze vermoeden dat Abiy plannen heeft om de etnisch-federalistische grondwet van Ethiopië te hervormen en daarmee de autonomie van de regio in gevaar te brengen. Deze teleurstelling vergroot met de creatie van de PP (Prosperity Party) in december 2019. De OLF en OFC (Oromo Federalist Congress) boycotten de verkiezingen van juni 2021 vanwege de detentie van politieke leiders en leden van beide partijen, het sluiten van partijkantoren en andere onregelmatigheden. De beladen politieke situatie in Oromia is een belangrijke factor die bijdraagt aan het toenemende geweld in de regio. In de nasleep van de verkiezingen die de PP een overweldigende overwinning opleverde in Oromia neemt de opstand van het OLA in de regio verder toe. Terwijl het geweld tussen de Ethiopische autoriteiten en het OLA escaleert, spelen ook historisch gewortelde spanningen steeds meer op tussen de twee grootste gemeenschappen van Ethiopië, de Oromo en de Amhara.

Verscheidene bronnen geven aan dat er in de regio Oromia een aantal actieve hotspots van conflict zijn, meer bepaald in West-Oromia (de zones Horo Guduru, West-Wollega, Oost-Wollega, Kellam-Wolega, Horo GuduruWollega en West-Shewa), in Zuid-Oromia (de zones Oost-Guji, West-Guji en Borana) en in het oosten in de zone West-Hararge. Ook op de grens met de naburige regio's Benishangul-Gumuz en Amhara vinden regelmatig aanvallen plaats die levens eisen. Sinds eind 2020 is het OLA actief in zowat alle zones van Oromia.

Voor de periode van 1 januari tot 31 december 2021 registreert ACLED 286 incidenten en 1.924 dodelijke slachtoffers in Oromia. Daarvan beschouwt ACLED 153 incidenten als battles (1.233 dodelijke slachtoffers), 4 als explosions/remote violence (6 dodelijke slachtoffers) en 129 als violence against civilians (685 dodelijke slachtoffers). Het aantal dodelijke slachtoffers dat ACLED registreert omvat zowel burgerdoden als veiligheidspersoneel en militieleden. De dynamiek van het politieke geweld bestaat uit twee hoofdtypen van geweld, namelijk gewapende treffens tussen regeringstroepen enerzijds en het OLA en hun splintergroeperingen anderzijds, én geweld tegen burgers, gepleegd door het OLA (slachtpartijen en moorden) en door veiligheidstroepen van de regionale en federale staat, waaronder de Oromia Special Forces (moorden, standrechtelijke executies, arbitraire detentie, plunderen en het platbranden van eigendommen). Daarnaast is er ook sprake van botsingen tussen etnische Oromo- en Amhara-milities en gemeenschappen.

IOM registreert in juni-juli 2021 4,17 miljoen ontheemden in Ethiopië. De organisatie noteert 497.267 IDP's in Oromia. Conflict is de belangrijkste reden van ontheemding in de regio. Het grootste aantal terugkerende IDP's in Ethiopië bevindt zich echter eveneens in de regio Oromia met een geschat totaal van 672.315 terugkerende IDP's (121.561 huishoudens).

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in de regio Oromia complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Oromia actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet."

Het betoog in het verzoekschrift is niet van die aard om afbreuk te doen aan voorgaande vaststellingen. De Raad stelt vast dat de door verzoeker neergelegde informatie niet doet besluiten dat er actueel in verzoekers regio van herkomst, Oromia, sprake is van een situatie van gewapend conflict waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade.

Verzoeker die drie persberichten aanvoert, kan niet worden bijgetreden dat hieruit blijkt dat de landeninformatie, waarop de commissaris-generaal zich baseerde beperkt is, niet meer recent en up-to-date is. Het beeld dat naar voren komt in de landeninformatie waarop de bestreden beslissing steunt, wordt niet doorprikt.

De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook overgenomen.

Hoewel dit de uitzonderlijke situatie betreft waarbij collectieve elementen een belangrijke rol spelen, moet niettemin verzoekers verzoek om internationale bescherming ook systematisch individueel worden onderzocht en dit in verhouding tot de twee andere in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde situaties.

Verzoeker stelt nog dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden spelen die het risico dat hij loopt door het willekeurige geweld in zijn regio van herkomst, de regio Oromia, vergroten. Verzoeker verwijst hierbij naar zijn Oromo-etniciteit, zijn politiek profiel en zijn medische problemen, zoals reeds toegelicht in het kader van de vluchtelingenstatus.

De Raad ziet niet in hoe verzoekers Oromo-etniciteit een verhoogd risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld zou inhouden. Enig geweld vanwege verzoekers etniciteit zou immers gericht geweld inhouden. Eenzelfde redenering kan worden gevolgd aangaande diens politieke activiteiten.

De medische problemen zijn niet van die orde dat die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhogen.

Verzoeker voert geen andere redenen aan waarom hij niet kan terugkeren naar de regio Oromia in Ethiopië.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar de regio Oromia in Ethiopië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b), of c), van de Vreemdelingenwet.

2.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juni tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP